

ringo

sportovní hra síťového typu

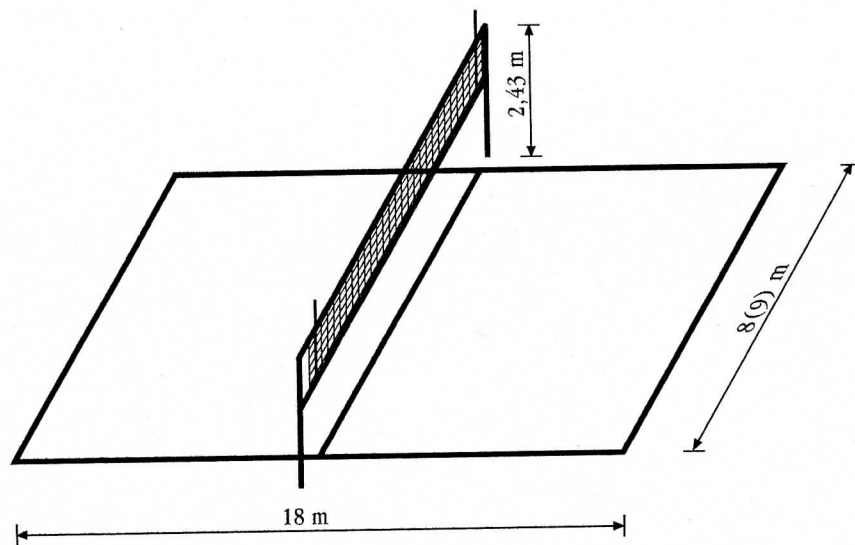
Jednotlivci, dvojice nebo smíšené trojice hrají proti sobě s jedním nebo se dvěma kroužky, které je třeba hodit přes síť tak, aby dopadly na zem v poli soupeře.

• základní pravidla

Hřiště a další vybavení

Hrací plocha má pro utkání jednotlivců rozměry **8×18 metrů**, pro utkání dvojic a trojic **9×18 metrů**. Nad středovou čarou je natažena volejbalová síť nebo lanko, které je **243 centimetrů** nad zemí a je pro lepší viditelnost opatřeno praporky. Čáry jsou 2 až 5 centimetrů široké a patří do prostoru, který ohraničují. Výjimkou je čára středová, které se nikdo nesmí dotknout a ani nad ní nesmí přesáhnout nad polovinu soupeře.

Hraje se s **jedním** (utkání jednotlivců) nebo **dvěma** (utkání dvojic a trojic) gumovými kroužky.

Kroužek je vyroben z trubice o výšce 2,8 centimetru, má vnější průměr 17 centimetrů, vnitřní průměr 11,4 centimetru (s tolerancí 0,2 centimetru) a hmotnost 160 až 165 gramů.

Hráči a další zúčastněné osoby

Soutěží proti sobě **jednotlivci, dvojice** nebo **smíšené trojice** (dva muži a jedna žena nebo jeden muž a dvě ženy). Utkání řídí **dva rozhodčí** se stejnými právy.

Hrací doba a výsledek utkání

Utkání se hraje do **15 bodů** s rozdílem nejméně dvou bodů. Za stavu 15:14 se v utkání pokračuje, hra ale končí nejpozději v okamžiku, ve kterém jedna strana dosáhla svůj sedmáctý bod.

Body se získávají nebo ztrácejí za každou chybu, bez ohledu na to, kdo podával. Za chybu je považován dopad kroužku na zem (do vlastní poloviny nebo mimo polovinu soupeře) a každé porušení pravidel o hraní s kroužkem. Srazí-li se kroužky hozené z protilehlých stran, body se nezapočítávají a nařizuje se nové podání oběma kroužky.

Ovládání kroužku

Při **odhození** musí kroužek vždy rotovat kolem své osy a nesmí být nasměrován kolmo k zemi (napodobuje let disku). Při letu se kroužek může chvět nebo komíhat, avšak nesmí se obracet („dělat kotouly“). Na soupeřovu stranu musí přeletět nad sítí v prostoru nad středovou čarou. Kroužek je třeba odhodit stejnou rukou, do které byl chycen. Přeložení kroužku z jedné ruky do druhé znamená ztrátu bodu. Je zakázáno kroužek přihrávat spoluhráči nebo sám sobě. Kroužek lze **chytat** na místě, ve výskoku i v běhu. Při chycení kroužku ve výskoku smí hráč do okamžiku odhození učinit dva kontakty se zemí. Chytí-li kroužek v běhu, může s ním udělat nejvýše tři brzdící kroky. Při odhodu se může použít výkrok (před došlápnutím nohy musí být kroužek odhozen). Při pohybu směrem dozadu není počet kroků limitován.

Při hře s jedním kroužkem je čas držení kroužku omezen pěti vteřinami, které rozhodčí začne počítat ve chvíli, kdy usoudí, že hráč s kroužkem pasivně stojí. Při hře se dvěma kroužky se začíná počítat ihned, jakmile jsou oba kroužky „v klidu“. Rozhodčí nesmí přerušit počítání času, dokud nejsou odhozeny oba kroužky. Před odhodem kroužku je povolen pouze jeden náprah. Pohyb ruky pak musí být plynulý až do okamžiku odhození. Klamání je povoleno pouze tělem nebo volnou rukou.

Chování k soupeři a tresty

Nesportovní chování (urážky soupeře nebo rozhodčího) je trestáno napomenutím (žlutá karta). Druhé napomenutí je spojeno s diskvalifikací hráče (červená karta) a s kontumací utkání na 15:0 ve prospěch soupeře.

Standardní situace

Každá rozehra je zahajována **podáním**, které lze provádět z kteréhokoliv místa za koncovou čarou své poloviny hřiště. Alespoň jedna noha se přitom musí dotýkat země. U dvojic a trojic podává každá strana současně jedním kroužkem. U jednotlivců podává každý ze soupeřů vždy třikrát po sobě, to znamená, že ke změně podávajících dochází vždy, když je součet bodů obou stran dělitelný třemi. Soupeři si mění strany, když je součet bodů dělitelný pěti nebo o jeden bod více (změna stran proběhne u dvojic a trojic až po ukončení roze hry oběma kroužky).

• historie a organizace

*Původ této sportovní hry je třeba hledat mezi zájemci o míčové hry na palubách lodí. Málo prostoru, kymácivá paluba a snadná ztráta daleko odbitého míče vedly k jeho nahrazení kroužkem. Různé obměny přehazování kroužku přes síť nesly názvy „deck tennis“, „ring tennis“ či „ring volleyball“. Koncem dvacátých let minulého století byla hra přenesena do hal, hlavně v Německu, a postupně byla vytvořena závazná sportovní pravidla. Zasloužil se o ně významnou měrou Włodzimierz Strzyzewski, pod jehož vedením byla v roce 1993 v polském městě Modlin založena **International Ringo Federation (IRF)**.*

Mezi pěti zakládajícími národními svazy byli též zástupci Česka. V České republice je činný **Český klub ringa (ČKR)**.

www.ringo.cz